

1642**UMOWA****między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w odprawie granicznej,**

sporządzona w Pradze dnia 25 maja 1999 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 25 maja 1999 r. została sporządzona w Pradze Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w odprawie granicznej, w następującym brzmieniu:

UMOWA**między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską
o współpracy w odprawie granicznej**

Rzeczpospolita Polska i Republika Czeska, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami,”

kierując się pragnieniem dalszego umacniania współpracy granicznej i rozwijania sąsiedzkich stosunków,

dążąc do usprawnienia i ułatwienia kontroli osób, towarów i środków transportu przekraczających polsko-czeską granicę państwową w ruchu drogowym i kolejowym,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Umowa niniejsza reguluje zasady współpracy przy dokonywaniu kontroli ruchu granicznego, kontroli celnej, weterynaryjnej, sanitarnej i fitosanitarnej osób, towarów i środków transportu przekraczających polsko-czeską granicę państwową w ruchu drogowym i kolejowym.

Artykuł 2

1. W rozumieniu niniejszej umowy następujące określenia oznaczają:

- a) „odprawa graniczna” — wykonywanie wszystkich wewnętrznych przepisów prawa przez organy kontrolne Umawiających się Stron, które mają zastosowanie przy przekraczaniu granicy państwowej przez osoby, a także przy przywozie, wywozie oraz tranzyście towarów, włącznie ze środkami transportu lub wartościami, które podlegają przepisom dewizowym;
- b) „organy kontrolne” — organy graniczne i celne oraz organy dokonujące kontroli weterynaryjnej, fitosanitarnej i sanitarnej;

- c) „państwo zwierzchnie” — państwo, które na swoim terytorium zapewnia drugiej Umawiającej się Stronie funkcjonowanie wysuniętego granicznego stanowiska kontrolnego lub w inny sposób umożliwia jej przeprowadzanie odprawy granicznej;
- d) „państwo sąsiednie” — drugą Umawiającą się Stronę;
- e) „pracownicy” — osoby, które dokonują odprawy granicznej w wysuniętych granicznych stanowiskach kontrolnych lub w środkach transportu podczas jazdy oraz osoby uprawnione do nadzoru służbowego;
- f) „strefa odprawy” — część terytorium państwa zwierzchniego, na której pracownicy państwa sąsiedniego mają prawo dokonywania odprawy granicznej.

2. Strefy odprawy, w których pracownicy państwa sąsiedniego mogą wykonywać swoje obowiązki w państwie zwierzchnim, określone zostaną w drodze porozumienia przez właściwe organy Umawiających się Stron.

3. Umawiające się Strony poinformują się drogą dyplomatyczną, w terminie do 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, które centralne organy administracji państwowej są właściwymi organami Umawiających się Stron.

Artykuł 3

Umawiające się Strony będą podejmowały wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia i przyśpieszenia odprawy granicznej osób, towarów i środków transportu w ruchu drogowym i kolejowym między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 4

1. Właściwe organy kontrolne Umawiających się Stron mogą dokonywać wspólnej odprawy granicznej na terytorium jednej lub drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron, na podstawie porozumienia, zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawa Umawiających się Stron, ustalają miejsce, w jakich przypadkach oraz w jakim zakresie będzie dokonywana odprawa graniczna przez jedną z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Mogą one również uzgodnić przeprowadzanie odprawy granicznej podczas jazdy pociągu na określonych odcinkach tras, jak też urządzenie wysuniętych granicznych stanowisk kontrolnych jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

3. Umawiające się Strony zastrzegają sobie prawo, w szczególnych okolicznościach, na krótki okres i przejściowo, przesunięcia organów kontrolnych z powrotem z państwa zwierzchniego na własne terytorium. Właściwe organy państwa zwierzchniego będą o takim przesunięciu niezwłocznie poinformowane.

Artykuł 5

1. Pracownicy państwa sąsiedniego dokonujący, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, odprawy granicznej na terytorium państwa zwierzchniego, wykonują swoje czynności służbowe zgodnie z przepisami prawa swojego państwa i z takimi samymi skutkami prawnymi, jakby wykonywali te czynności na terytorium swojego państwa.

2. Czynności służbowe wykonywane przez pracowników państwa sąsiedniego w strefie odprawy, zgodnie z artykułem 2 ustęp 2, uważane są za czynności wykonywane na terenie gminy państwa sąsiedniego, na terytorium którego znajduje się właściwe przejście graniczne.

Artykuł 6

1. Odprawę graniczną państwa wyjazdu przeprowadza się przed odprawą graniczną państwa przyjazdu.

2. Po rozpoczęciu odprawy granicznej przez pracowników państwa wyjazdu pracownicy państwa przyjazdu mogą rozpocząć odprawę graniczną osób, towarów i środków transportu oraz wartości podlegających przepisom dewizowym, które zostały już odprawione przez pracowników państwa wyjazdu. Obowiązuje to także, kiedy państwo wyjazdu zrezygnowało z odprawy granicznej.

3. Państwo wyjazdu może w wyjątkowych przypadkach odmówić wydania zgody na rozpoczęcie odprawy granicznej przez pracowników państwa przyjazdu, dopóki odprawa graniczna dokonywana przez pracowników państwa wyjazdu nie zostanie zakończona.

4. Po rozpoczęciu odprawy granicznej przez pracowników państwa przyjazdu, zgodnie z ustępem 2, pracownicy państwa wyjazdu nie mogą ponownie wykonywać czynności związanych z odprawą graniczną. Przeprowadzenie ponownych czynności odprawy granicznej przez pracowników państwa wyjazdu jest jednak dopuszczalne w uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody pracowników państwa przyjazdu.

Zgoda na ponowienie czynności odprawy granicznej przez pracowników państwa wyjazdu powinna być udzielona w szczególności w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub stwierdzenia, że osoba odprawiona lub środek transportu są poszukiwane.

Artykuł 7

1. Pracownicy Umawiających się Stron, za obopólną zgodą, mogą odstąpić od kolejności przewidzianej w artykule 6 ustęp 1, jeżeli służy to usprawnieniu lub przyspieszeniu odprawy granicznej. W tych wyjątkowych przypadkach pracownicy państwa przyjazdu mogą dokonywać zatrzymania, ewentualnie zawrócenia osoby, dopiero po zakończeniu odprawy granicznej przez pracowników państwa wyjazdu. Jeżeli chcą podjąć takie działania, doprowadzają tę osobę do pracowników państwa wyjazdu, o ile nie zakończona została jeszcze odprawa graniczna tej osoby przez pracowników państwa wyjazdu. Jeżeli pracownicy państwa wyjazdu chcą dokonać zatrzymania, mają prawo pierwszeństwa.

2. Postępowanie określone w ustępie 1 stosuje się odpowiednio w przypadku konieczności zajęcia towarów, środków transportu i wartości podlegających przepisom dewizowym.

Artykuł 8

1. Wykonując czynności służbowe, określone w artykule 5 ustęp 1, pracownicy państwa sąsiedniego mogą również dokonywać zatrzymania osoby, jej zawrócenia lub doprowadzenia na terytorium swojego państwa.

2. Pracownicy państwa sąsiedniego nie są jednak uprawnieni do zatrzymania obywatela państwa zwierzchniego na jego terytorium, a także doprowadzenia na terytorium swojego państwa. Pracownicy państwa sąsiedniego mogą tę osobę doprowadzić przymusowo na własne wysunięte graniczne stanowisko kontrolne lub na graniczne stanowisko kontrolne państwa zwierzchniego, w celu sporządzenia protokołu.

3. Przy stosowaniu środków określonych w ustępie 2 konieczne jest niezwłoczne przywołanie pracownika państwa zwierzchniego.

4. Wewnętrzne przepisy prawa państwa zwierzchniego, regulujące prawo azylu, pozostają nienaruszone.

Artykuł 9

1. Osobie, której pracownicy państwa przyjazdu nie zezwolili na przekroczenie granicy państwowej, nie można zabronić powrotu do państwa wyjazdu. W razie potrzeby mogą one zostać przymusowo zawrócone przez pracowników państwa wyjazdu.

2. Postępowanie określone w ustępie 1 stosuje się odpowiednio do towarów i środków transportu.

Artykuł 10

1. W ramach współpracy realizowanej na podstawie niniejszej umowy właściwe organy Umawiających się Stron, zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawa, wzajemnie przekazują dane osobowe, jeżeli jest to potrzebne do przeprowadzenia odprawy granicznej.

2. Jeżeli z odrębnych umów nie wynikają odmiennie zasady przy przekazywaniu danych osobowych, obie Umawiające się Strony obowiązują następujące postanowienia:

- a) wykorzystanie danych przez odbiorcę jest dopuszczalne tylko w ściśle określonym celu i przy zachowaniu warunków określonych przez przekazującego;
- b) odbiorca na prośbę przekazującego informuje o wykorzystaniu przekazanych danych i o uzyskanych rezultatach;
- c) odbiorca może dane osobowe przekazywać wyłącznie organom uczestniczącym w postępowaniu karnym. Dalsze przekazywanie może się odbywać tylko po uprzedniej zgodzie przekazującego;
- d) przekazujący odpowiada za rzetelność danych, które przekazuje, jak też i za nieodzowność oraz adekwatność celu, w jakim mają być wykorzystane. Należy przy tym respektować zakazy przekazywania tych danych, określone przez odpowiednie wewnętrzne przepisy prawa. Jeżeli zostanie stwierdzone, iż zostały przekazane niewłaściwe dane, należy powiadomić natychmiast o tym odbiorcę, który jest zobowiązany wprowadzić korektę lub dane zniszczyć;
- e) na prośbę osoby zainteresowanej należy udzielić informacji o przekazanych na jej temat danych, jak też o planowanym celu ich wykorzystania. Obowiązek udzielania informacji nie zachodzi wtedy, gdy określony przez wewnętrzne przepisy prawa interes nieudzielania ich przeważa nad interesem danej osoby do ich udzielenia. Uprawnienie danej osoby do udzielenia tych informacji jest określone wewnętrznymi przepisami prawa tej Umawiającej się Strony, na terytorium której zażądano informacji;
- f) przekazujący zwróci uwagę przy przekazywaniu danych na terminy zniszczenia tych danych, określone przez wewnętrzne przepisy prawa. Niezależnie od tych terminów należy przekazane dane osobowe zniszczyć, kiedy przyczyna ich przekazania stanie się nieaktualna lub niniejsza umowa przestanie obowiązywać;
- g) Umawiające się Strony zobowiązane są do prowadzenia ewidencji przekazywanych i przyjmowanych danych osobowych;
- h) Umawiające się Strony zobowiązane są do skutecznej ochrony przekazanych danych osobowych przed bezprawnym do nich dostępem, dokonywaniem w nich nieuzasadnionych zmian i nieprawym ich publikowaniem.

Artykuł 11

W czasie wykonywania czynności służbowych, zgodnie z niniejszą umową, pracownicy obydwu Umawiających się Stron przekraczają granicę państwową na podstawie przepustek granicznych.

Artykuł 12

1. Właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium dokonywana jest kontrola, zapewnią organom kontrolnym drugiej Umawiającej się Strony warunki wykonywania czynności kontrolnych oraz taką samą ochronę prawną, z jakiej korzystają jej pracownicy.

2. Pracownicy organów kontrolnych jednej Umawiającej się Strony, którzy w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych przebywają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, zobowiązani są do przestrzegania obowiązujących tam przepisów prawa.

Artykuł 13

Pracownicy organów granicznych i celnych państwa sąsiedniego, którzy zgodnie z niniejszą umową wykonują swoją służbę na terytorium państwa zwierzchniego, mogą w czasie jej wykonywania, zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawa, nosić mundur i broń oraz prowadzić psy służbowe. Broni mogą użyć na terytorium państwa zwierzchniego jedynie w obrobie koniecznej.

Artykuł 14

1. Przepisy karne państwa zwierzchniego, chroniące jego pracowników, obejmują też przestępstwa popełnione przeciwko funkcjonariuszom państwa sąsiedniego w czasie wykonywania przez nich służby na terytorium państwa zwierzchniego lub w związku z tą służbą.

2. O przestępstwach popełnionych przez pracowników państwa sąsiedniego na terytorium państwa zwierzchniego należy natychmiast poinformować przełożonych tych pracowników za pośrednictwem właściwego organu państwa zwierzchniego.

Artykuł 15

1. Dochodzenie roszczeń z tytułu szkody wyrządzonej przez funkcjonariusza państwa sąsiedniego podczas wykonywania służby lub w związku z tą służbą na terytorium państwa zwierzchniego następuje zgodnie z przepisami prawa państwa sąsiedniego i odbywa się przed jego sądami.

2. Jeżeli pracownik państwa sąsiedniego na terytorium państwa zwierzchniego podczas wykonywania służby lub w związku z tą służbą straci życie lub zostanie ranny czy też zostanie uszkodzona lub zniszczona rzecz, którą wozí lub nosi ze sobą, wtedy roszczenia do pokrycia tej szkody oceniane są zgodnie z prawnymi przepisami państwa sąsiedniego i przed jego sądami.

Artykuł 16

1. Wszystkie przedmioty i wartości, które podlegają przepisom dewizowym państwa zwierzchniego, przeznaczone dla potrzeb służbowych, przywożone lub wywożone przez pracowników państwa sąsiedniego, działających na terytorium państwa zwierzchniego, zwolnione są od należności celnych, podatków i innych opłat.

2. Od należności celnych, podatków i innych opłat zwolnione są również rzeczy osobistego użytku, włącznie z żywnością, które pracownicy przewożą w drodze na służbę i z powrotem, a które są im potrzebne w czasie pobytu na terytorium państwa zwierzchniego.

3. Służbowe i prywatne środki transportu, wykorzystywane przez pracowników państwa sąsiedniego do przyjazdu na służbę na terytorium państwa zwierzchniego oraz powrotu do państwa sąsiedniego, nie podlegają należnościom celnym, podatkom i innym opłatom.

4. Zakazy przywozu i wywozu, jak również ograniczenia wywozowe i przywozowe nie obejmują przedmiotów, środków transportu i wartości, o których mowa w ustępach od 1 do 3.

Artykuł 17

Pomieszczenia służbowe wysuniętych granicznych stanowisk kontrolnych oznacza się tablicami urzędowymi i godłem swojego państwa. Napisy na pomieszczeniach służbowych państwa sąsiedniego należy umieszczać w językach polskim i czeskim.

Artykuł 18

Pracownicy w pomieszczeniach przydzielonych do własnego użytku mają prawo utrzymywania porządku publicznego i usuwania osób, które go naruszają. Pracownicy państwa zwierzchniego, na prośbę pracowników państwa sąsiedniego, udzielą im niezbędnej pomocy.

Artykuł 19

1. Listy i paczki służbowe, służbowe przesyłki pieniężne oraz przesyłki wartościowe opatrzone pieczęcią służbową organu wysyłającego, które przeznaczone są dla wysuniętych granicznych stanowisk kontrolnych lub przez nie wysyłane do państwa sąsiedniego, mogą być przewożone przez pracowników państwa sąsiedniego bez pośrednictwa urzędów pocztowych i zwolnione są od opłat pocztowych.

2. Przesyłki, o których mowa w ustępie 1, podlegają kontroli organu kontrolnego państwa zwierzchniego jedynie wtedy, kiedy istnieje uzasadnione podejrzenie, że stanowią przedmiot działalności przestępczej. Kontrolę należy przeprowadzić w obecności pracownika państwa sąsiedniego.

3. Dokumentacja służbowa organów granicznych i celnych państwa sąsiedniego nie podlega kontroli organów kontrolnych państwa zwierzchniego.

Artykuł 20

Towary, dewizy i inne środki płatnicze zdeponowane lub zatrzymane przez organy kontrolne jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jak również pobrane przez te organy należności celne, podatki i inne opłaty oraz próbki towarów mogą być przewożone bez należności celnych, podatku i innych opłat, a także bez kontroli celnej.

Artykuł 21

1. Państwo zwierzchnie zezwala na bezpłatne założenie i korzystanie z urządzeń telekomunikacyjnych, potrzebnych wyłącznie do pracy wysuniętych granicznych stanowisk kontrolnych i do odprawy granicznej przeprowadzanej w środkach transportu podczas jazdy, wraz z urządzeniami służącymi do elektronicznego przetwarzania danych, oraz podłączenie ich do właściwych urządzeń państwa sąsiedniego. Wykorzystywanie tych urządzeń uważane jest za wewnętrzne działanie państwa sąsiedniego.

2. Koszty założenia i utrzymywania połączeń oraz środków łączności, o których mowa w ustępie 1, pokrywa ta Umawiająca się Strona, dla której potrzeb zostały założone.

3. Użytkowanie określonych w ustępie 1 środków nie może powodować zakłóceń w łączności radiowej.

4. Pracownicy państwa sąsiedniego, wykonujący czynności służbowe w strefie odprawy, mogą posługiwać się własnymi środkami łączności radiowej.

Artykuł 22

1. Spedytorzy i inne podmioty państwa sąsiedniego, uprawnieni do wykonywania czynności związanych z odprawą graniczną, oraz ich pracownicy mogą prowadzić działalność, w strefie odprawy, w zakresie posiadanych uprawnień. Wykonywanie tych czynności podlega przepisom prawa państwa sąsiedniego.

2. Spedytorzy i inne podmioty określone w ustępie 1 są zwolnieni od wymogu posiadania dodatkowego zezwolenia państwa zwierzchniego na prowadzenie działalności gospodarczej oraz zezwolenia na pracę.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron mogą ustalać, w drodze porozumień, warunki organizacyjno-techniczne wykonywania czynności przez spedytorów i inne podmioty państwa sąsiedniego w państwie zwierzchnim, z uwzględnieniem miejscowych warunków.

4. Przekraczanie granicy państwowej przez osoby wymienione w ustępie 1 odbywa się na zasadach określonych w artykule 11.

Artykuł 23

1. Właściwe organy Umawiających się Stron, zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawa, określą w drodze porozumienia:

- a) niezbędne pomieszczenia służbowe i urządzenia potrzebne do wykonywania odprawy granicznej przez organy kontrolne jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony;
- b) udział w kosztach budowy lub adaptacji udostępnianych pomieszczeń i urządzeń lub wysokość czynszu oraz opłat ponoszonych za usługi związane z ich użytkowaniem.

2. Właściwe organy państwa, na którego terytorium dokonywana jest odprawa graniczna ruchu kolejowego, zapewnią odpłatne udostępnianie pomieszczeń i zakwaterowanie pracowników państwa sąsiedniego.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron zapewnią przedziały i bezpłatne przejazdy pracownikom przeprowadzającym odprawę graniczną podczas jazdy pociągu.

Artykuł 24

Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy będą rozstrzygane przez właściwe organy Umawiających się Stron. W razie nieosiągnięcia porozumienia spory będą rozstrzygane przez Umawiającą się Stronę na drodze dyplomatycznej.

Artykuł 25

Właściwe organy Umawiających się Stron mogą w ramach niniejszej umowy bezpośrednio koordynować przedsięwzięcia organizacyjne, potrzebne do jej stosowania.

Artykuł 26

Z dniem wejścia w życie niniejszej umowy w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską tracą moc:

- a) Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o współpracy przy dokonywaniu kontroli osób, to-

warów i środków transportu przekraczających polsko-czechosłowacką granicę państwową w ruchu kolejowym i drogowym, podpisana w Warszawie w dniu 23 września 1966 r.;

- b) Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej o współpracy przy dokonywaniu kontroli kolejowego i drogowego ruchu granicznego, podpisane w Pradze w dniu 8 lipca 1971 r.

Artykuł 27

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa niniejsza wejdzie w życie w pierwszym dniu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

Artykuł 28

Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana w dowolnym czasie, w drodze notyfikacji, przez każdą z Umawiających się Stron; w takim przypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia doręczenia noty dyplomatycznej, informującej o jej wypowiedzeniu.

Umowę niniejszą sporządzono w Pradze dnia 25 maja 1999 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Republiki Czeskiej

S M L O U V A

mezi Polskou republikou a Českou republikou o spolupráci při pohraničním odbavování

Polská republika

a

Česká republika

(dále jen "smluvní strany")

vedeny úmyslem dalšího upevnění hraniční spolupráce a rozvoje sousedských vztahů,

směřující k usnadnění a ulehčení kontroly osob, zboží a dopravních prostředků překračujících polsko-české státní hranice v silniční a železniční dopravě,

se dohodly takto:

Článek 1

Tato smlouva upravuje zásady spolupráce při provádění pohraniční a celní kontroly, veterinární, sanitární a rostlinolékařské kontroly osob, zboží a dopravních prostředků překračujících polsko-české státní hranice v silniční a železniční dopravě.

Článek 2

/1/ Pro účely této smlouvy se následujícími pojmy rozumí:

- a) "pohraničním odbavováním" - provádění všech vnitrostátních právních předpisů kontrolními orgány smluvních stran, které je třeba uplatnit při překračování státních hranic osobami, jakož i při dovozu, vývozu a tranzitu zboží, včetně dopravních prostředků nebo hodnot, které podléhají devizovým předpisům;
- b) „kontrolními orgány“ - pohraniční a celní orgány, dále orgány provádějící veterinární, sanitární nebo rostlinolékařskou kontrolu;
- c) "územním státem" - stát, který na svém území zajistí druhé smluvní straně zřízení představeného pohraničního odbavovacího stanoviště nebo jinak jí umožní provádění pohraničního odbavování;
- d) "sousedním státem" - druhá smluvní strana;

- e) "pracovníky" - osoby, které vykonávají pohraniční odbavování na předsunutých pohraničních odbavovacích stanovištích nebo v dopravních prostředcích během jízdy a osoby pověřené služebním dozorem;
- f) "odbavovacím prostorem" - část území územního státu, na kterém jsou pracovníci sousedního státu oprávněni provádět pohraniční odbavování.

/2/ Odbavovací prostory, ve kterých pracovníci sousedního státu mohou vykonávat svoji činnost na území územního státu, vymezí příslušné orgány smluvních stran ujednáním.

/3/ Smluvní strany si diplomatickou cestou v termínu do 30 dnů ode dne výměny ratifikačních listin sdělí, které ústřední orgány státní správy jsou příslušnými orgány smluvních stran.

Článek 3

Smluvní strany učiní všechna potřebná opatření pro ulehčení a urychlení pohraničního odbavování osob, zboží a dopravních prostředků v silniční a železniční dopravě mezi smluvními stranami.

Článek 4

/1/ Příslušné kontrolní orgány smluvních stran mohou provádět společné pohraniční odbavování na území jedné nebo druhé smluvní strany.

/2/ Příslušné orgány smluvních stran stanoví na základě ujednání, v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran, místo, ve kterých případech a v jakém rozsahu bude prováděno pohraniční odbavování jednou smluvní stranou na území druhé smluvní strany. Mohou se rovněž dohodnout na pohraničním odbavování během jízdy ve vlacích na stanovených jízdních úsecích, jakož i na zřízení předsunutých pohraničních odbavovacích stanovišť jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany.

/3/ Smluvní strany si vyhrazují právo krátkodobě a přechodně přesunout ve výjimečných případech kontrolní orgány z území územního státu zpět na vlastní území. Příslušné orgány územního státu budou o takovémto přesunutí neprodleně informovány.

Článek 5

/1/ Pracovníci sousedního státu, kteří provádějí v souladu s ustanoveními této smlouvy pohraniční odbavování na území územního státu, vykonávají svou služební činnost podle vnitrostátních právních předpisů a se stejnými právními důsledky, jako kdyby ji vykonávali na území svého státu.

/2/ Úřední úkony prováděné pracovníky sousedního státu v odbavovacím prostoru podle článku 2 odst. 2 jsou považovány za úkony provedené na území obce sousedního státu, na jejímž území se příslušný hraniční přechod nachází.

Článek 6

/1/ Pohraniční odbavování výstupního státu se provádí před pohraničním odbavováním vstupního státu.

/2/ Po zahájení pohraničního odbavování pracovníky výstupního státu mohou pracovníci vstupního státu zahájit pohraniční odbavování osob, zboží a dopravních prostředků, jakož i hodnot podléhajících devizovým předpisům, které již byly pracovníky výstupního státu odbaveny. Toto platí i v případě, když výstupní stát upustil od pohraničního odbavování.

/3/ Výstupní stát může ve výjimečných případech odmítnout souhlas se zahájením pohraničního odbavování pracovníky vstupního státu, dokud pohraniční odbavování pracovníky výstupního státu nebude ukončeno.

/4/ Po zahájení pohraničního odbavování pracovníky vstupního státu podle odstavce 2 nemohou znovu pracovníci výstupního státu provádět úkony pohraničního odbavování. Opětovné provedení pohraničního odbavování pracovníky výstupního státu je však možno připustit v opodstatněných případech po souhlasu pracovníků vstupního státu. Souhlas s opětovným provedením pohraničního odbavování pracovníky výstupního státu by měl být udělen zejména v případě důvodného podezření ze spáchání trestného činu nebo v případě, že po odbavované osobě nebo dopravním prostředku je vyhlášeno pátrání.

Článek 7

/1/ Pracovníci smluvních stran se po vzájemném souhlasu mohou odchýlit od pořadí stanoveného v článku 6 odst. 1, pokud je to v zájmu zlepšení nebo urychlení pohraničního odbavování. V těchto výjimečných případech mohou pracovníci vstupního státu provádět zajištění, eventuelně vrácení osoby zpět, teprve po ukončení pohraničního odbavení pracovníky výstupního státu. Chtějí-li takové opatření učinit, předvádějí tuto osobu pracovníkům výstupního státu, pokud není pohraniční odbavení této osoby pracovníky výstupního státu ještě ukončeno. Chtějí-li pracovníci výstupního státu provádět zajištění, mají přednost.

/2/ Opatření stanovená v odstavci 1 se použijí obdobně v případě nutnosti zajištění zboží, dopravních prostředků a hodnot podléhajících devizovým předpisům.

Článek 8

/1/ Při vykonávání služebních činností uvedených v článku 5 odst. 1 pracovníci sousedního státu mohou rovněž provádět zajištění osoby, její vrácení zpět nebo její převezení na území svého státu.

/2/ Pracovníci sousedního státu však nejsou oprávněni k tomu, aby zajistili občana územního státu na jeho území, jakož aby ho převáželi na území svého státu. Pracovníci sousedního státu mohou tuto osobu nuceně předvádět na vlastní předsunutě pohraniční odbavovací stanoviště nebo na pohraniční odbavovací stanoviště územního státu za účelem sepsání protokolu.

/3/ Při opatřeních prováděných podle odstavce 2 je nutno neodkladně přizvat pracovníka územního státu.

/4/ Vnitrostátní právní předpisy územního státu upravující právo na azyl zůstávají nedotčeny.

Článek 9

/1/ Osobě, které nebylo pracovníky vstupního státu povoleno překročení státních hranic, nesmí být bráněno v návratu do výstupního státu. V případě potřeby může být pracovníky výstupního státu přepravována zpět nuceně.

/2/ Opatření stanovená v odstavci 1 se použijí obdobně, pokud jde o zboží a dopravní prostředky.

Článek 10

/1/ V rámci spolupráce realizované na základě této smlouvy příslušné orgány smluvních stran v souladu s vnitrostátními právními předpisy si vzájemně předávají osobní údaje, pokud je to nutné za účelem pohraničního odbavování.

/2/ Jestliže ze zvláštních smluv nevyplývají odlišné zásady pro předávání osobních údajů, obě smluvní strany se řídí následujícími ustanoveními:

- a) použití údajů příjemcem je přípustné jen k přesně uvedenému účelu a za podmínek stanovených předávajícím;
- b) příjemce informuje na základě žádosti předávajícího o použití předaných údajů a o výsledcích tím získaných;
- c) příjemce může osobní údaje předávat výlučně orgánům činným v trestním řízení. Další předávání se může uskutečňovat jen s předběžným souhlasem předávajícího;
- d) předávající odpovídá za správnost údajů, které předává, jakož i za nutnost a úměrnost účelu za jakým jsou předávány. Přitom je třeba respektovat zákazy pro předávání těchto údajů stanovené příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Zjistí-li se, že byly předány nesprávné údaje, je třeba to příjemci neprodleně sdělit a ten je povinen provést opravu nebo údaje zničit;
- e) dotčené osobě je třeba na žádost poskytnout předané informace o údajích o ní existujících, jakož i o zamýšleném účelu jejich použití. Povinnost poskytnutí informací není dána, jestliže vnitrostátními právními předpisy určený zájem na neposkytnutí takových informací převažuje nad zájmem dotčené osoby na jejich sdělení. Právo dotčené osoby na poskytnutí těchto informací se řídí vnitrostátními právními předpisy té smluvní strany, na jejímž území jsou informace vyžadovány;
- f) předávající upozorní při předávání údajů na lhůty stanovené vnitrostátními právními předpisy pro zničení těchto údajů. Nezávisle na těchto lhůtách je nutno předané osobní údaje zničit, jakmile pomine důvod k jejich předání nebo tato smlouva pozbude platnosti;

g) smluvní strany jsou povinny vést evidenci o předávání a přijímání osobních údajů;

h) smluvní strany jsou povinny účinně chránit předané osobní údaje proti neoprávněnému přístupu k nim, jejich neoprávněným změnám a neoprávněnému zveřejnění.

Článek 11

Při plnění služebních činností podle této smlouvy pracovníci obou smluvních stran překračují státní hranice na hraniční průkaz.

Článek 12

/1/ Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území se provádí kontrola, zajistí kontrolním orgánům druhé smluvní strany podmínky pro provádění kontrolní činnosti, jakož i stejnou právní ochranu, kterou požívají její pracovníci.

/2/ Pracovníci kontrolních orgánů jedné smluvní strany, kteří v souvislosti s vykonáváním kontrolní činnosti pobývají na území druhé smluvní strany, jsou povinni dodržovat její platné právní předpisy.

Článek 13

Pracovníci pohraničních a celních orgánů sousedního státu, kteří na základě této smlouvy vykonávají svoji službu na území územního státu, mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy během jejího výkonu nosit stejnokroj a služební zbraň a vodit s sebou služební psy. Zbraň mohou na území územního státu použít pouze v případě nutné obrany.

Článek 14

/1/ Trestněprávní předpisy územního státu na ochranu jeho pracovníků se vztahují rovněž na trestné činy spáchané vůči pracovníkům sousedního státu při výkonu služby na území územního státu nebo v souvislosti s touto službou.

/2/ O trestných činech spáchaných pracovníky sousedního státu na území územního státu je nutno neprodleně vyrozumět služebně nadřízené těchto pracovníků prostřednictvím příslušného orgánu územního státu.

Článek 15

/1/ Řízení o nárocích na náhradu škody, kterou způsobí pracovník sousedního státu při výkonu své služby nebo v souvislosti s touto službou na území územního státu, probíhá podle právních předpisů sousedního státu a před jeho soudy.

/2/ Je-li pracovník sousedního státu na území územního státu během výkonu své služby nebo v souvislosti s touto službou usmrčen nebo zraněn nebo je-li věc kterou s sebou vozí nebo nosí, poškozena nebo zničena, posuzují se nároky na náhradu této škody podle právních předpisů sousedního státu a před jeho soudy.

Článek 16

/1/ Všechny předměty a hodnoty podléhající devizovým předpisům územního státu určené pro služební potřebu, dovážené nebo vyvážené pracovníky sousedního státu činnými na území územního státu, jsou osvobozeny od cla, daní a jiných poplatků.

/2/ Od cla, daní a jiných poplatků jsou osvobozeny rovněž předměty osobní potřeby včetně potravin, které převážejí pracovníci na cestě do služby a zpět, a jež potřebují během služebního pobytu na území územního státu.

/3/ Služební a soukromé dopravní prostředky, kterými pracovníci sousedního státu jezdí k výkonu služby na území územního státu a jimiž se vracejí do sousedního státu, nepodléhají clu, daním a jiným poplatkům.

/4/ Zákazy dovozu a vývozu, jakož i dovozní a vývozní omezení se nevztahují na předměty, dopravní prostředky a hodnoty uvedené v odstavcích 1 až 3.

Článek 17

Služební místnosti předsunutých pohraničních odbavovacích stanovišť se označují úředními tabulemi a státním znakem svého státu. Nápisy na služebních místnostech sousedního státu musí být označeny v jazyce polském a českém.

Článek 18

Pracovníci mají v prostorách přidělených k vlastnímu užívání právo udržovat veřejný pořádek a vykázat osoby, které ho porušují. Pracovníci územního státu na žádost pracovníků sousedního státu jim poskytnou nezbytnou pomoc.

Článek 19

/1/ Služební dopisy a balíky, jakož i služební peněžní a cenné zásilky opatřené služebním razítkem odesílajícího orgánu, které jsou určeny pro předsunutá pohraniční odbavovací stanoviště nebo jsou jimi do sousedního státu zasílány, mohou být dopravovány pracovníky sousedního státu bez prostřednictví poštovní správy a jsou osvobozeny od poštovních poplatků.

/2/ Zásilky uvedené v odstavci 1 podléhají kontrole kontrolního orgánu územního státu pouze tehdy, jestliže existuje důvodné podezření, že jsou

předmětem trestné činnosti. Kontrolu je třeba provádět za přítomnosti pracovníka sousedního státu.

/3/ Služební dokumentace pohraničních a celních orgánů sousedního státu nepodléhá kontrole kontrolních orgánů územního státu.

Článek 20

Zboží, devizy a jiné platební prostředky deponované nebo zadržené kontrolními orgány jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, jakož i cla, daně, jiné poplatky a vzorky zboží odebrané těmito orgány, se mohou převážet bez cla, daní, jiných poplatků a také bez celní kontroly.

Článek 21

/1/ Územní stát povoluje bezplatné zřizování a používání telekomunikačních zařízení, potřebných výhradně k činnosti představených pohraničních odbavovacích stanovišť a k pohraničnímu odbavování v dopravních prostředcích během jízdy, včetně zařízení pro elektronické zpracovávání údajů, jakož i jejich napojení na příslušná zařízení sousedního státu. Používání těchto zařízení se považuje za interní provoz sousedního státu.

/2/ Náklady na vytvoření a udržování spojení a prostředků spojení, o kterých se hovoří v odstavci 1, hradí ta smluvní strana, pro jejíž potřebu byly tyto prostředky vytvořeny.

/3/ Užívání prostředků stanovených v odstavci 1 nesmí způsobovat poruchy v radiovém spojení.

/4/ Pracovníci sousedního státu vykonávající služební činnost v odbavovacím prostoru mohou používat vlastní prostředky radiového spojení.

Článek 22

/1/ Speditéři a jiné subjekty sousedního státu, oprávněné k vykonávání činností spojených s pohraničním odbavováním, a jejich pracovníci mohou vykonávat svou činnost v odbavovacím prostoru v rozsahu svých oprávnění. Vykonávání těchto činností se řídí právními předpisy sousedního státu.

/2/ Speditéři a jiné subjekty, uvedené v odstavci 1, jsou osvobozeny od povinnosti získat udělení dodatečného povolení k provádění hospodářské činnosti a pracovního povolení územním státem.

/3/ Příslušné orgány smluvních stran mohou po dohodě upravit organizačně technické podmínky provádění činností speditéry a jinými subjekty sousedního státu v územním státě, s přihlédnutím k místním podmínkám.

/4/ Překračování státních hranic osob vyjmenovaných v odstavci 1 se řídí dle článku 11.

Článek 23

/1/ Příslušné orgány smluvních stran v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy určí dohodou:

- a) nezbytné služební prostory a zařízení potřebná pro pohraniční odbavování kontrolními orgány jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany;
- b) podíl nákladů na stavby nebo adaptace prostor a zařízení poskytnutých k užívání, nebo výše nájmu a úhrad za služby spojené s jejich užíváním.

/2/ Příslušné orgány státu, na jehož území je prováděno pohraniční odbavování železniční dopravy, zajistí poskytnutí prostor a ubytování pracovníků sousedního státu za úhradu.

/3/ Příslušné orgány smluvních stran zajistí vlakové oddíly i bezplatnou přepravu pracovníků, kteří provádějí pohraniční odbavování během jízdy ve vlaku.

Článek 24

Spory týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy budou řešeny příslušnými orgány smluvních stran. V případě nedosažení dohody budou spory řešeny smluvními stranami diplomatickou cestou.

Článek 25

Příslušné orgány smluvních stran mohou v rámci této smlouvy přímo koordinovat organizační opatření potřebná k jejímu provádění.

Článek 26

Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbude ve vztazích mezi Polskou republikou a Českou republikou platnosti:

a) Smlouva mezi Polskou lidovou republikou a Československou socialistickou republikou o spolupráci při výkonu kontroly osob, zboží a dopravních prostředků přestupujících polsko-československé státní hranice v železničním a silničním styku podepsaná ve Varšavě dne 23. září 1966;

b) Ujednání mezi vládou Polské lidové republiky a Československé socialistické republiky vládou o spolupráci při výkonu kontroly v železničním a silničním styku přes státní hranice podepsané v Praze dne 8. července 1971.

Článek 27

/1/ Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny ve Varšavě.

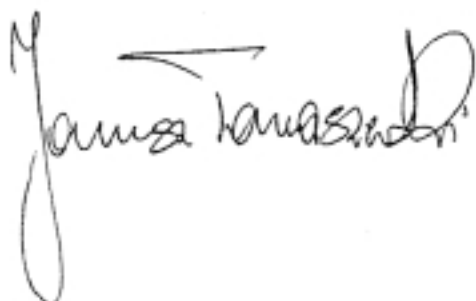
/2/ Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž byly vyměněny ratifikační listiny.

Článek 28

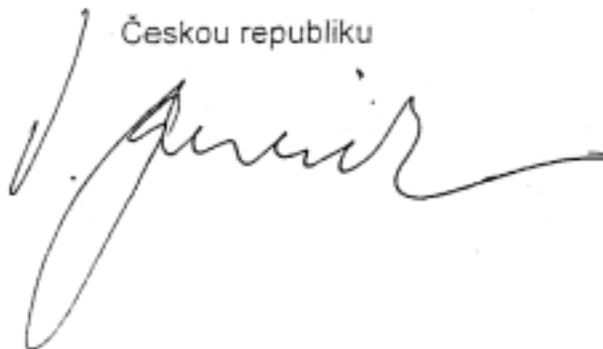
Tato smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Může být kdykoliv vypovězena diplomatickou notou každou ze smluvních stran; v takovém případě pozbude platnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne doručení diplomatické noty informující o jejím vypovězení.

Dáno v *Prane* dne *25. května 1999* ve dvou původních vyhotoveních každé v jazyce polském a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Polskou republiku

Za
Českou republiku

- Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:
- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
 - jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
 - będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 30 kwietnia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*